

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ammonio. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Luc. 12. nec à perturbationibus quæ hinc manant. Neque enim aliud quicquam est præcingi, quàm lumborum vim tanquam vinculis quibusdam constrictam tenere.

Quid sit præcingi.

Eusebio Presbytero. 10.

Nihil apud Deum tanto in pretio est, quàm charitas: ob quam & homo factus est, & ad mortem vsque obediens. Eaque de causa discipuli quoque illi, qui primi ab eo vocati sunt, duo fratres extiterunt. Ex quo statim per ipsa initia sapientissimus saluator illud indicauit, se discipulos omnes suos fraterno amore copulari velle. Quæ cum ita sint, nihil charitati anteponendum ducamus, quæquidem omnia inter se deuincit, atque in vtili concordia conseruat.

Philip. 2. Matth. 4. Marc. 10.

Ophelio Grammatico. 11.

Si Socrates Atticorum dogmatum author, pulsatus etiã ac verberatus, ab vltione temperauit, quid discruciaris, cum contumeliam duntaxat, vt scripsisti, acceperis? Etenim si philosophicum animum præstiteris, tu quidem Socratis gloriam referes, etiam si minus contumeliose, quàm cum Socrate, tecum actum sit: contra autem ille animi tui magnitudine tanquam telo faucibatur: aut etiam aliquando à peccandi studiosa mente ac lingua in melius mutabitur; tibi que, vt huicse mutationis authori, gratiam habebit.

Non vendam iniuriam.

Ammonio. 12.

Etsi vitium occultas, tamen apparet te animo inflari, atque vltra quàm & genus, & robur, & dignitas tua ferat, superbire. Quamobrem aut congruentem tibi animum collige, aut scito te ab omnibus irrideri.

Zampetio Monacho. 13.

Quo tempore ad sublimis & excelsæ vitæ montem accedebas, atque abluta veste ac sensibus, ad diuinorum dogmatum auditionem pectus adornabas, terrena

ἐξώσθαι, ἢ τὸ δεδωσθαι τὸ ἰσχυρὸν τῆς ὀσφύος.

Eusebio Presbytero. 1.

Οὐδὲν ἔπος θεῶν περιπαύσασθαι ὡς ἀγάπη, δι' ἣν καὶ ἄνθρωπος γέγονε, καὶ μέλει θανάτου ὑπήκοος. Ἐξ τούτου γὰρ καὶ ἡ πρώτη κλήσις τῆς μαθητῶν αὐτοῦ, ἀδελφοὶ δύο γέγονασιν, εἰ δεῖξαι μὲν ἐξ τῆς παρομοίας ἐξ ἧς τὸ πᾶν σὺ φερατοῦ, ὅτι πάσης τῆς μαθητῶν αὐτοῦ ἀδελφικῶς συναπείσθαι ἐβλήταται. ἀγάπης τοίνυν μηδὲν ἠγάμεθα παρομοίον, ἢ τὸ σωθεῖ πάντα, καὶ ἐν ὁμοιοῖα συμφερέσει φυλάττει.

Ωφελίω γραμματικῷ. 14.

Ἐὶ Σωκράτης ὁ τῶν ἀφικῶν δογματῶν νομοθέτης, καὶ τιπήθεις ὅσοι ἠμύνατο, αὐτὸς πῖ ἀλβεις μόνον ἕβεισθαι, ὡς γέγραφα. εἰ γὰρ φιλοσοφῆσαι, αὐτὸς ἰδὼν τὸν Σωκράτην δόξαν ἀπίσθη, εἰ καὶ ἦτον Σωκράτης πεπαρώσθαι ὁ δὲ ἐξ ἐκαπίας, ὡς βεβίη τῆ μεγαλοφυξία πρῶτῆσθη. ἢ καὶ εἶδ' ὅτι τῆς φιλακαρτήμοιος μετὰ βληθῆσαι, καὶ γνώμης καὶ γλώσσης καὶ χερῶν σὺ εἶσαι ὡς ἀπὸ τῆς ἀλλοιοῦσθαι.

Αμμωνίω. 15.

Εἰ καὶ κρύπτεις τὸ ἦθημα, ἀλλὰ φαίνεται φυσικῶς, πῆσ καὶ τὸ γένος, καὶ τῆς ἰσχύος, καὶ τῆς ἀξίας σὺ φρυατῶντος, ἢ τοίνυν σύμμετρον σαυτῷ κτήσθαι φρόνημα, ἢ ἰσθί τῶν πάντων γελῶντος.

Λαμπητῷ μοναχῷ. 17.

Ὅτε τῷ ὄρει τῆς ὑψηλῆς πολιτείας παρομοίως, καὶ πλαιῶντος εἰσθῆσαι, καὶ αἰσθῆσιν, πρὸς τὴν ἀκοὴν τῶν θείων δογματῶν τὴν καρδίαν ὑψέσθαι.